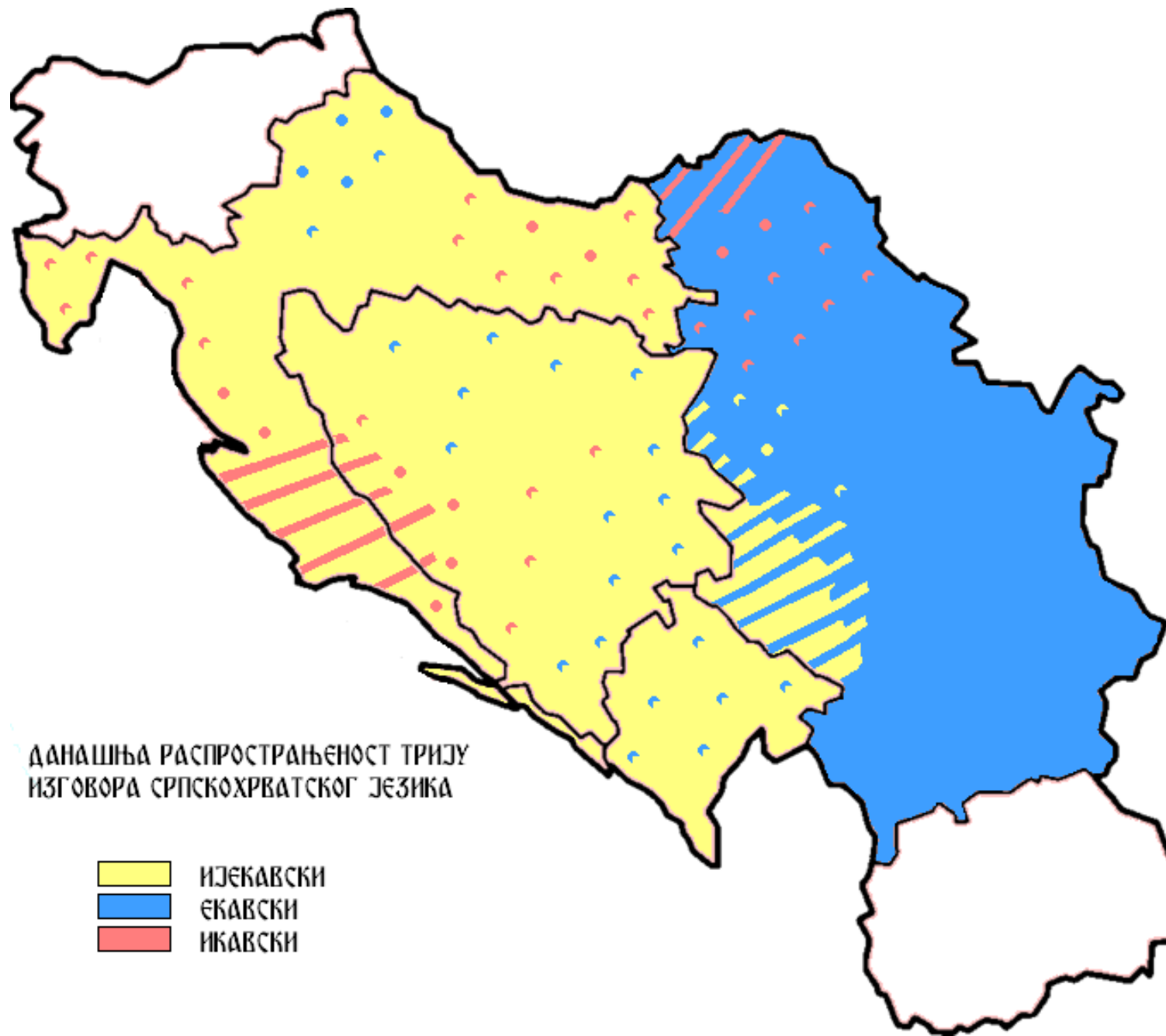
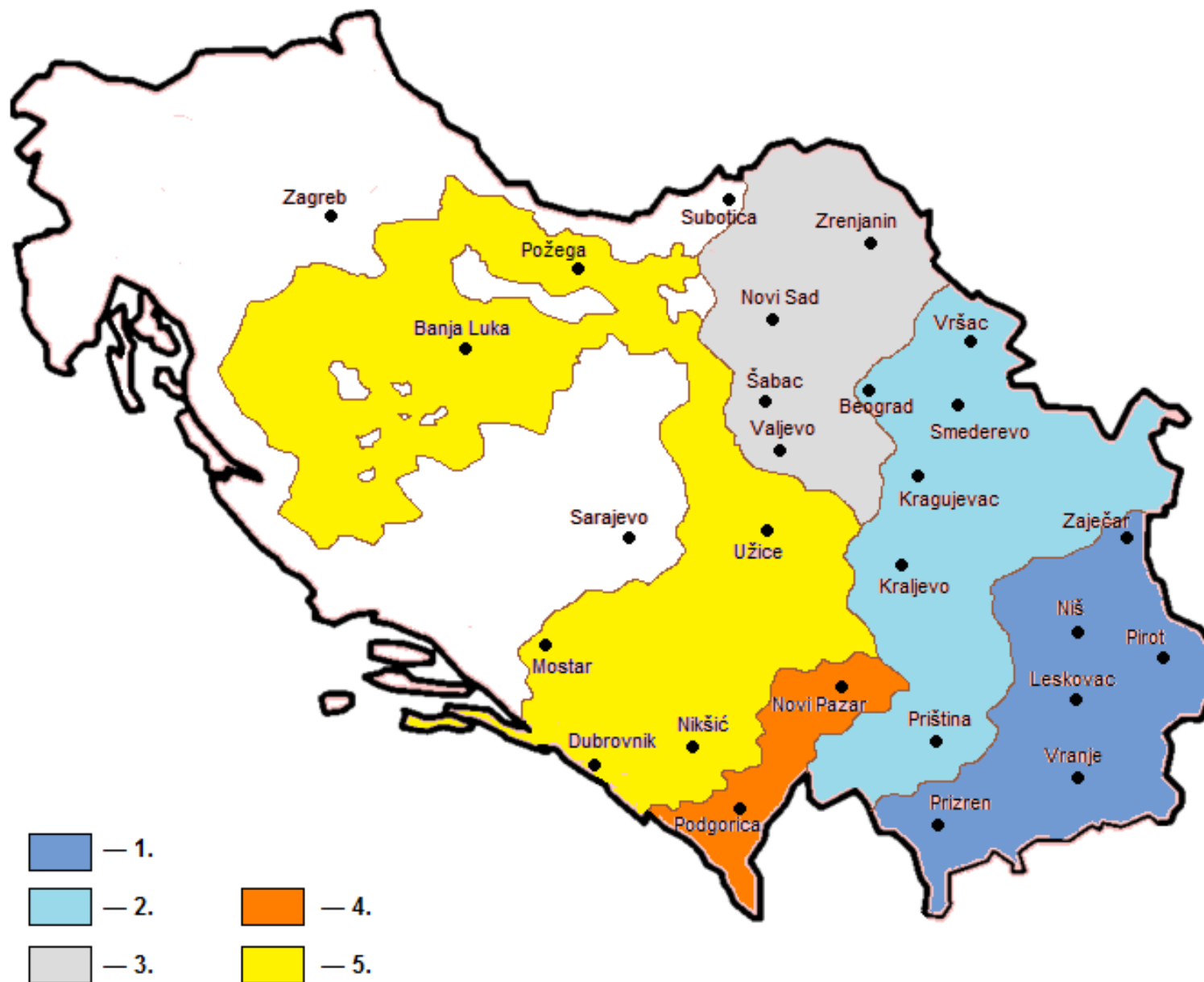

ДИЈАЛЕКТИ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Стари глас Ћѣ

дете, деца

дијете, дјеца

дите, дица

ДИЈАЛЕКТИ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

ШТОКАВСКО НАРЕЧЈЕ

дијалекти екавског изговора

дијалекти (и)јекавског изговора

призренско-тимочки

косовско-ресавски

зетско-јужносанџачки

- силазни акценти
- најчешће 2 падежа
(номинатив и
акузатив)

шумадијско-војвођански

источнохерцеговачки

- сви акценти
- 7 падежа

старији

млађи

ШУМАДИЈСКО-ВОЈВОЂАНСКИ ДИЈАЛЕКАТ

"— Ержа, снаго — викну гђа Перса — иди часком до поп-Спирини, па кажи госпоја-Сиди: »Поздравила вас, кажи, моја госпоја да нам позајмите часком, управо за ноћас, вашег мачка.« Кажи да се јавио однекуд из комшијског амбара један велики пацов, па начинио чудо и покор по шпајзу и изгриз'о и чизме милостивог господина и појео их, кажи, све до штруфле; остале само, кажи, штруфле и штикле. Тако кажи и замоли је нека ти уфате и даду њиховог мачка, он је већ чувен мајстор за пацове."

(Стеван Сремац, Поп Ћира и поп Спира)

ЗЕТСКО-ЈУЖНОСАНЦАЧКИ ДИЈАЛЕКАТ

"Милован Јаничин Вујошевић, из Брскута, река је:

»Ја сам, тако ми душе, свакога чоека мога на мејдан добит!«

Питали су га:

»Како, стрико Миловане?«

Милован:

»Ласно, душе ми! Он се наиједи, па ме псује, скачући и дрктећи од иједа! Ја не говорим ништа. Кад сјутрадан, он ка квасан, стиди се и каје од својије ријечи! Ето, ја добио, а он изгубио!"

(Марко Миљанов, Примери чојства и јунаштва)

ИСТОЧНОХЕРЦЕГОВАЧКИ ДИЈАЛЕКАТ

"Србија је готово сва, осим ђекоји мали мјеста поред великих вода, брдоита; и сва је, осим ђекоји камењака по великим брдима, и мјеста, куд су села и вароши, зарасла у шуму, понајвише растову и букову... Из свију брда теку небројени поточићи на све стгране, који се мало-помало скупљају у велике ријеке. Поред ријека и потока свуда су готово мјеста теко лијепа да ни молер не би могао што љепште измислити. Да није ови млоги и велики брда, у Србији би било жупно..."

(Вук Стефановић Караџић, Српска историја нашега времена)

ПРИЗРЕНСКО-ТИМОЧКИ ДИЈАЛЕКАТ

"- 'Ајде ћути си, несрећо! - обрецну се Јевда на њу. - Неје те ни срам?... Како збориш то?!... - Ете што?!... - чуди се и брани Дока. - Што си лошо зборим?... Ако си прајим кеф, белким сас уста си прајим; ништо, ете, лошо не напраји!... - рече и испи опет једну чашицу мастике, па додаде: - Ако искаш, Јевдо, ете, све да ти га зберем један дан на куп у амам, та да гледаш и сеириш и бираш, ете, за твојега Манчу, па да ти, како и мен', дође жал и криво што неси ти Манча! - Их, - гракнуше неке - што је брљиво! Неје те ни срам! Пи, какво зборење! Иди си дом! Несрећо бећарска!... Дом да си идеш! - повикаше и скочише све на њу. - Кој те је зваја?!... 'Ај си дом!... - Кој да си иде дом?! Ја ли?! - плану Дока и скиде једну папучу и стеже је. - Рушка нек' си искочи! Каква ми је она тетка?!... А кад буде ништо зорт, ја ћу се тепам и карам заради нашега Манчу, а ви јок!"

(Стеван Сремац, Зона Замфирова)

КОСОВСКО-РЕСАВСКИ ДИЈАЛЕКАТ

"Пцујем ја бабу, ал, да видиш, можда ми она опет требала. Опет та мора да ти дође. Дете прва треба да ти привати, а ако баш није ту да га привати, ко што ова није тела, мора да биде прва која ће га види и дарови му да. Срп мора да донесе и с њега од тебе да га одвоји, пупак да му пресече. Ред је таки. Опет без њу не можеш."

(Драгослав Михајловић, Петријин венац)

1. Та девојка неје на кућу видеела ништа.

Призренско-тимочки; косовско-ресавски

2. Та девојка није на кући видеела ништа.

Шумадијско-војвођански

3. Та ђевојка није пред кућу видеела ништа.

Зетско-јужносанџачки

4. Та дјевојка није пред кућом видјела ништа.

Источнохерцеговачки